

Bjarke Schjødt Larsen

SKJØLD

HACKER

Illustreret af Kristian Eskild Jensen

MIT NAVN ER SIMON

Hvis nogen havde fortalt mig, at jeg ville blive en superhelt, ville jeg have rystet på hovedet ad dem. Men det blev jeg.

Jeg har fået sagnhelten Holger Danskes kræfter. Med et magisk bælte om livet har jeg superkræfter, som jeg bruger til at bekæmpe ondskab med.

Sammen med en række andre helte fik jeg stoppet den onde militærgruppe PYRE. Men resterne af deres ondskab lever videre, og det er min opgave at stoppe dem én gang for alle.

Jeg er SKJOLD.

JAGTEN PÅ DOKTOR FLUE

”Hvor gemmer du dig, doktor Flue?” råber jeg højt, mens jeg går gennem den store losseplads. ”Kom frem, så jeg kan smække dig!”

”Det skal du ikke sige højt.” Emine stemme skratter i min øresnegl.

”Det er sgu da sjovt,” svarer jeg. ”Han er en flue. Og man smækker jo fluer.”

”Dine ordspil er bare så dårlige,” sukker hun. ”Kan du ikke bare være en helt?”

”Okay, okay ...” Jeg ser mig omkring på lossepladsen. Der er kæmpestore bunker med sorteret affald. Der er også rækker af containere og store huller i jorden, som er fyldt op med skrald.

Alt det, som Emine har fundet ud af, fortæller os, at doktor Flue er her et sted.

Da PYRE-hæren angreb vores skole, skabte de en

maskine, der kunne lave mennesker om til dyremutanter. Doktor Flue, som jeg kalder ham, var en af de læger, der arbejdede for PYRE. Han blev selv fanget i maskinen, og nu er han halvt menneske, halvt flue – og det er præcis så klamt, som det lyder.

”Ved vi, hvad han har gang i?” spørger jeg Emine. Jeg siger det mest for at holde snakken i gang. Jeg hader at være alene på steder som det her. Her er helt øde, en verden af skrald og skrot. Det er altså lige creepy nok for mig.

Det er tirsdag morgen. Snart ringer det ind på skolen, og jeg vil gerne have fanget den her freak inden da, men det ser ikke ud til at lykkes. Jeg gaber.

”Han bygger et eller andet,” skratter det i øresneglen.

Jeg sparker til noget skrald. ”Det gør han sikkert. Men jeg tror ikke, han er her i dag.”

Da jeg vender om for ikke at komme for sent i skole, ser jeg det: en sværm af fluer samlet på et sted. Jeg ved godt, at lossepladser lokker fluer til, men det her virker sært. Der er hundredvis af dem samlet i en stor klynge.

”Jeg tror, vi har fundet ham,” siger jeg til Emine. Jeg tager et hurtigt billede med mobilen og sender det til hende.

”Ew,” svarer hun bare.

”Næste gang er DU ude i felten, og så er det MIG, der sidder bag skærmen,” siger jeg og går derhen.

”Har du overvejet, hvor nyttig du ville være, hvis det var mig, der kunne bruge det bælte?”

”Ha ha,” siger jeg tørt. Men hendes ord gør faktisk ondt. Jeg er kun Skjold, fordi jeg er den eneste, der kan bruge det magiske bælte. Hvis Emine kunne bruge det, ville hun garanteret være en bedre helt end mig. Og jeg ville ikke være en skid værd bag computeren.

Jeg ryster tanken af mig og hopper over et bjerg af skrald – og bliver mødt af et ækelt syn.

Der er ikke kun én fluesværme, men flere, og de løfter hver især dele fra maskiner og sætter dem sammen på ny.

De er ved at bygge noget. Det må være en ny maskine af en slags.

Jeg fisker min mobil frem igen. ”Du skal så meget se det her, Emine.”

”Se hvad?” spørger hun.

Jeg når ikke at svare, før en kraftig summen lyder bag mig. Noget rammer mig hårdt i ryggen, og jeg vælter forover.

AT KLASKE FLUER

”Adr,” mumler jeg og tørrer noget klamt skraldesnask væk fra ansigtet.

”Er du okay? Hvad sker der?” udbryder Emine bekymret.

”Jeg er okay,” mumler jeg og kommer på benene. ”Jeg har bare fundet doktor Flue.”

Fluemanden svæver over mig med en pistol. Det er ikke en normal pistol, men sikkert et PYRE-våben. Hans krop er menneskelig, men dækket af små, stride hår. Ansigtet ligner en gigaflyes ansigt.

Hans vinger basker hurtigt, og jeg kan mærke vinden fra dem.

”Aarh, Skjold,” lyder doktor Flues hæse stemme. ”Så mødes vi igen.”

”Vi blev jo ikke færdige, sidst vi mødtes,” siger jeg og smiler skævt.

”Altid så selvsikker.” Doktor Flue lyder næsten, som om han griner.

”Jeg er ret sikker. Den der pistol kan ikke såre mig.”
Jeg peger på hans våben.

Han ser ned på den og trækker på skuldrene. ”Ha! Tror du, det er mit eneste våben?”

Jeg kan mærke en dråbe af koldsved på min pande. Bag mig samler de mange fluer sig om mig. Ad. Ad. Ad!

”Hvad sker der?” råber Emine, mens jeg prøver at baske de klamme dyr væk.

”Fluer,” siger jeg. ”Han bruger fluer imod mig. Det er så klamt!”

”Nej, der sker noget her ...” siger Emine bange.

”Nogen prøver at komme ind til mig ...”

”Emine?” siger jeg. ”Er du okay?”

”Du virker helt forvirret, Skjold.” Doktor Flue flyver igen ind i mig, så jeg vælter. Jeg lander med en sværm af fluer omkring mig. De sætter sig overalt på mig. De kan ikke bide mig, for min hud er et panser. I stedet prøver de at kravle ind i mig. I min næse, min mund og mine ører.

Jeg basker vildt med armene og ruller væk. Maser en masse af dem imens.

”Du troede, det ville blive en let kamp.” Doktor Flue lander henne ved sin maskine. ”Men snart er jeg færdig med den her, og så vil resten af verden blive som mig.”

”Som fluer?” udbryder jeg, men så snart jeg åbner munden, kravler fluerne ind og sætter sig i min hals. De prøver at kvæle mig. Jeg hoster, og de ryger ud.

”Hvad ellers?” hvæser han. ”Alle bliver til fluer, som jeg kan styre.”

”Simon,” hører jeg Emine sige. ”Simon, der er kommet nogen efter mig ...”

Jeg kan ikke åbne munden og sige noget. Gør jeg det, vil fluerne forsøge at kvæle mig igen.

”Simon, jeg tror, det er ude med mig. Jeg har gjort noget dumt.”

”Emine?” råber jeg desperat.

Hun svarer ikke. I stedet skratter signalet bare, og så går det ud.

Emine er væk. Og fluerne er igen kravlet ind i min mund og hals ...

